

CAO NHÂN

CAO NHÂN – Triết lý quá hay

ĐÂY MỚI THỰC SỰ LÀ CAO NHÂN

Cao nhân chân chính, chính là có th^h th^hng nhưng không nh^ht định ph^hi th^hng, có th^h đánh bại k^h khác nhưng không nh^ht định ph^hi đánh bại.

Th^h nào gọi là cao nhân?

Tương truy^hn, T^h Tông Đường r^ht thích chơi cờ vây, hơn nữa còn là một cao th^h, g^hn như không có ai là đ^hi th^h c^ha ông.

Có một l^hn, T^h Tông Đường c^hi trang trước khi xu^ht chinh đánh trận, trên đường b^hng nhìn th^hy một ngôi nhà tranh, trên xà nhà có treo t^hm bi^hn “Thiên hạ đệ nh^ht kỳ th^h”. T^h Tông Đường th^hy th^h thì trong lòng không phục, li^hn đi vào trong đ^h cùng ch^h nhân ngôi nhà đánh ba ván cờ.

Vị ch^h nhà đánh ba ván đ^hu thua, T^h Tông Đường cười nói: “Ông nên tháo t^hm bi^hn kia xu^hng đi!”

Nói xong, T^h Tông Đường tràn đ^hy tự tin, cao hứng bùng bùng mà rời đi.

Không lâu sau, T^h Tông Đường th^hng trận tr^h v^h, lại đi ngang qua ngôi nhà ^hy, th^hy t^hm bi^hn “Thiên hạ đệ nh^ht kỳ th^h” v^hn chưa được gỡ xu^hng, T^h Tông Đường tức giận đi vào trong nhà đ^h cùng vị ch^h nhân t^h thí ba ván cờ nữa. L^hn này, T^h Tông Đường thua c^h ba ván.

T^h Tông Đường vô cùng kinh ngạc, li^hn h^hi vị ch^h nhân tại sao lại như vậy?

Vị ch^h nhân đáp: “L^hn trước, ngài tuy mặc thường phục nhưng ta đã sớm bi^ht ngài là T^h Công, ngài mang trên mình nhiệm vụ đánh giặc, ta không th^h dập t^ht nhuệ khí chi^hn đ^hu c^ha ngài.

Lần này, ngài đã chiên thong trổ vớt, ta đương nhiên toàn lực ứng phó, việc đáng làm thì tất phải làm, không thể nhượng bộ!”

Cao thủ chân chính trên thế gian, chính là có thể thắng nhưng không nhất định phải thắng, có thể đánh bại kẻ khác nhưng không nhất định phải đánh bại, ấy là vì có tấm lòng khiêm nhượng, thiện tâm với người.

Cuộc sống chúng ta phải là như vậy sao?

Thông minh không nhất định là có trí tuệ, thế nhưng **trí tuệ** thì nhất định bao quát thông minh.

Người thông minh tâm nặng chuyện được mất, người trí tuệ có thể dũng cảm xả bỏ.

Tai thính thật sự thì có thể nghe được tiếng lòng, **mắt sáng** thật sự thì có thể nhìn thấu tâm linh.

Chứng kiến, không có nghĩa là nhìn thấy.

Nhìn thấy, không có nghĩa là nhìn rõ.

Nhìn rõ, không có nghĩa là hiểu được.

Hiểu được, không có nghĩa là hiểu rõ.

Hiểu rõ, không có nghĩa là đã thông suốt.

Chúng ta vốn thường nghe nói: “Không có **văn hóa** thì thật đáng sợ!”. Thế nhưng “văn hóa” ấy rốt cuộc là cái gì vậy? Là bằng cấp? Là kinh nghiệm? Hay là sự từng trải?

Đáp án: Tất cả đều không phải!

Ngày hôm nay, coi như chúng ta đã được thầy một lời giải thích thuyết phục, “văn hóa” ấy chính là biểu đạt bởi bốn điều sau đây:

1. **Đào sâu vào tu dưỡng nội tâm.**
2. **Tự giác không cần nhắc nhở.**

3. Lấy ước thúc làm tiền đề cho tự do.

4. Suy nghĩ lương thiện vì người khác.

(bài sưu tầm)